

Wayeelech – Deuteronomium 31:1 – 31:30

Aliyah 2 – Deuteronomium 31:4 – 31:6

Mozes draagt het leiderschap over aan Jozua en gebiedt Jozua en het volk om niet bang te zijn, maar juist **moedig het Beloofde Land in te nemen**. De korte tweede *aliyah* kunnen we als volgt vertalen:

En Jehovah zal met hen doen zoals Hij met Sihon en Og, koningen van de Amorieten, en met hun land gedaan heeft, die Hij weggevaagd heeft. Wanneer Jehovah hen aan u gegeven heeft, moet u met hen doen overeenkomstig alle geboden die ik u gegeven heb. Wees sterk en moedig, wees niet bevreesd en schrik niet voor hen terug, want het is Jehovah, uw God, Die met u meegaat. Hij zal u niet loslaten en u niet verlaten.

Sihon en Og zijn aan de **Oostzijde van de Jordaan** al verslagen. De stammen Ruben, Gad en de half Manasse hadden dit gebied als hun erfdeel gekregen. Wel moesten hun strijdbare mannen met de andere Israëlieten de Jordaan mee oversteken om het Beloofde Land in te nemen. Daarna mochten zij terugkeren naar hun vrouwen, kinderen, dieren en bezittingen aan de Oostzijde van de Jordaan.

Het is bijzonder dat **Mozes de Amorieten al mocht verslaan** van God, terwijl Jozua geroepen werd om het Beloofde Land in te nemen. Hiermee geeft God een bemoedigend 'voorafje' om het zo te zeggen. Hij laat zien dat het volk in staat is om hun vijanden te verslaan. En vervolgens gebruikt Mozes dit als voorbeeld om de Israëlieten moed in te spreken. Hij zegt tegen het volk: 'zoals de Heer de Amorieten heeft verslagen, zo zal Hij ook de Kanaänieten in het Beloofde Land voor jullie verslaan'. Door het verslaan van de Amorieten werd **het geloof** van de Israëlieten **bij voorbaat opgebouwd**. Dit laat de genade van God zien, die rekening houdt met angsten en met het kleine geloof van de Israëlieten. Hij bouwt hun geloof alvast op onder leiding van Mozes, zodat Jozua en het volk het beter aandurven om het Beloofde Land binnen te gaan.

Zo doet God dat vaak, ook bij ons. Hij weet waar we wel en geen geloof voor hebben. Hij weet ook hoe **Hij geloof bij ons kan opbouwen**. Voordat we een grote taak ontvangen, waarvoor we veel geloof nodig hebben, bouwt Hij ons geloof op in kleinere zaken. Hij laat ons steeds zien wat Hij kan en wil doen voor ons. En als wij daarin mee bewegen, dan wordt ons geloof steeds meer opgebouwd en verdiept en gaan we ons steeds minder zorgen maken om dingen. Gaandeweg gaan we God meer vertrouwen. Zo stoomt God ons klaar voor de momenten waarop het er om gaat spannen en waarin veel geloof van ons gevraagd gaat worden. Hij is een genadig God die rekening houdt met onze zwaktes.

De oproep om niet bevreesd te zijn, is niet perse dat je geen gevoelens van angst mag kennen. Je hoeft je gevoelens van angst niet weg te drukken. Nee, het gaat erom dat je jezelf **niet door die angst mag laten leiden**. Moed heb je ook alleen nodig, wanneer er een zekere mate van angst is. Anders heb je namelijk niets te overwinnen. Je bent moedig

wanneer je iets spannend of eng vindt en het toch doet. God roept het volk op om zich niet te laten leiden door angst, maar juist door moed en vertrouwen. Als wij de reuzen zien, dan kunnen we het menselijker wijs best wel benauwd krijgen. Maar de opdracht is om onze aandacht op zo'n moment op God te richten en moedig voorwaarts te blijven gaan, in het vertrouwen dat God voor strijdt.

Deze moed is geen overmoed. We gaan de reuzen **niet in eigen kracht** tegemoet. De enige reden waarom de Israëlieten moedig konden zijn, was het feit dat **God met hen meetrok** en hen niet in de steek zou laten. God is de reden dat we moedig kunnen zijn en ons niet door onze angsten hoeven te laten leiden. God is sterker dan al onze vijanden en al onze angsten. Hij verdrijft ze voor ons uit. Dat is de reden waarom we moedig voorwaarts mogen gaan.

Tenslotte staat er dat de Israëlieten met de Kanaänieten moeten doen, **overeenkomstig de geboden van de Heer**. De Israëlieten mochten en konden de Kanaänieten alleen verslaan, omdat God hen dat geboden had. Dat gaf hen het hemelse recht om hen te verslaan. Verder golden er allerlei regels rond deze oorlog. Zo mocht er van de buit niets genomen worden. Ze moesten de Kanaänieten met de ban slaan. Alles moest worden vernietigd. Ook dit vraagt een houding van **kracht en moed**. Stel je voor dat je een overste bent over honderd soldaten. Deze soldaten hebben een strijd van leven op dood gevoerd en willen nu heel graag iets nemen van de buit. Houd jij hen dan in het gareel om dat niet te doen? Ook dat vraagt kracht en moed. Het vraagt ook veel van de **zelfbeheersing** van de Israëlieten. Maar nogmaals, God zal hen alles geven wat ze nodig hebben, inclusief zelfbeheersing en moed.

Soms hoor ik mensen spreken over **geestelijke strijd**, alsof we in het wilde weg demonen, engelen en machten kunnen bestrijden, naar onze eigen wensen. Maar ook in de geestelijke strijd geldt dat we alleen ten strijde mogen trekken 'overeenkomstig de geboden van de Heer'. Wij strijden **onder Gods gezag** en trekken op, waar Hij ons zegt om op te trekken. Wanneer wij in hoogmoed zelf de strijd aan willen gaan, dan kunnen we verliezen verwachten. Maar wanneer we strijden binnen het **autoriteitsgebied** wat God ons heeft toevertrouwd, dan is de overwinning zeker. God zal ons laten zien wat goed is om te doen en **gehoorzaamheid en nederigheid** is daarbij van levensbelang.

Mozes vertelde de Israëlieten dat God hen niet verlaten zou. Yeshua heeft dit zijn volgelingen ook verzekerd in Mattheüs 28:18-20:

En Yeshua kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend al wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u dal de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

Hier hebben we ten eerste ons mandaat of hemelse opdracht te pakken. Wij zijn geroepen om **de volken te onderwijzen en te dopen**. Ten tweede maakt **Yeshua** zijn leerlingen heel duidelijk dat Hij hen niet zal verlaten, maar **altijd bij hen zal zijn**. Ook heeft Hij **alle macht**. Hij kan dus voor ons strijden. Dit zal ook voor volgende generaties gelovigen gelden, want dit geldt tot aan de voleinding van de wereld. Wij mogen weten dat Jezus bij ons is en voor ons uit trekt, als wij de opdracht van Hem vervullen. Dus laten we moedig op weg gaan om de volken te onderwijzen en te dopen. Laten we Yeshua verkondigen en zijn leer onderwijzen, zodat velen nog het Koninkrijk van God binnen mogen gaan.

Wat hebben we nu geleerd?

1. God bouwt ons geloof bij voorbaat op
2. We mogen ons niet door angst laten leiden
3. We kunnen alleen moedig zijn, omdat God met ons meegaat en voor ons strijdt
4. We mogen alleen strijden wanneer God dit aangeeft
5. Ook voor de geestelijke strijd geldt een autoriteitsgebied en een mandaat
6. Dit vraagt van ons gehoorzaamheid en nederigheid
7. Wij hebben de opdracht om de volken te onderwijzen en te dopen
8. Yeshua heeft alle macht en is altijd bij ons